Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour d'appel d'Aix-en-Provence (Ranska) on esittänyt 5.11.2019 – MN

(asia C-813/19)

(2020/C 19/35)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour d'appel d'Aix-en-Provence

Pääasian asianosaiset

Kantaja: MN

Muut osapuolet: RJA, RJO, FD, BG, PG, KL, LK, MJ, NI ja OH

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Täyttävätkö rikosprosessilain (code de procédure pénale) 695-16 §:n ja sitä seuraavien pykälien säännöksissä säädetyn kaltaiset edellytykset, joiden mukaan Ranskan syyttäjäviranomainen antaa eurooppalaisen pidätysmääräyksen, täysimääräisesti Euroopan unionin oikeudessa tarkoitetun tehokkaan oikeussuojan vaatimukset?

2) Täyttääkö Ranskan syyttäjäviranomainen vaatimukset, jotta se voidaan katsoa 13.6.2002 annetun neuvoston puitepäätöksen 2002/584/YOS ([1]) 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi oikeusviranomaiseksi?

([1]) Eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 annettu neuvoston puitepäätös 2002/584/YOS (EUVL 2002, L 190, s. 1)

Kanne 8.11.2019 – Euroopan komissio v. Unkari

(asia C-821/19)

(2020/C 19/36)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: M. Condou-Durande, J. Tomkin ja A. Tokár)

Vastaaja: Unkari

Vaatimukset

Komissio vaatii unionin tuomioistuinta

a) toteamaan, että

— Unkari ei ole noudattanut sillä direktiivin 2013/32/EU 33 artiklan 2 kohdan mukaan olevia velvoitteita, kun se on ottanut käyttöön uuden tutkimattajättämisperusteen niiden perusteiden lisäksi, jotka on nimenomaisesti vahvistettu mainitussa direktiivissä turvapaikkahakemusten tutkimatta jättämisen osalta.

— Unkari ei ole noudattanut sillä direktiivin 2013/32/EU 8 artiklan 2 kohdan, 12 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 22 artiklan 1 kohdan sekä direktiivin 2013/33/EU 10 artiklan 4 kohdan mukaan olevia velvoitteita, kun se on hyväksynyt toimenpiteitä, joilla järjestötoiminta, jonka tarkoituksena on mahdollistaa turvapaikkamenettelyn käynnistäminen henkilöille, jotka eivät täytä kansallisessa oikeudessa turvapaikkaa koskevassa lainsäädännössä vahvistettuja kriteereitä, luokitellaan rikokseksi ja joilla määrätään mainitusta rikoksesta syytettyihin tai tuomittuihin henkilöihin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä.

b) velvoittamaan Unkarin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Unkari on useita kertoja muuttanut turvapaikkajärjestelmäänsä siitä lukien, kun turvapaikkahakemusten määrä lisääntyi nopeasti vuonna 2015. Vuonna 2018 Unkarin turvapaikkaoikeutta koskevaa säännöstä muutettiin merkittävästi. Unkarin parlamentti hyväksyi 20.6.2018 vuoden 2018 lain VI laitonta maahanmuuttoa koskevista toimenpiteistä annettujen tiettyjen lakien muuttamisesta (az egyes törvényeknek a jogellenes bevándorlás elleni intézkedésekkel kapcsolatos módosításáról szóló, 2018. Évi VI. Törvény) ja Unkarin perustuslain seitsemännen muutoksen. Kyseisten lainsäädäntötoimien kokonaisuus tunnetaan myös ”Stop Soros” –lakina. Kyseisillä muutoksilla niiden henkilöiden piiriä, joihin voidaan soveltaa turvapaikkaoikeutta, rajoitettiin entisestään, koska turvapaikkaoikeutta koskevan lain muutoksen mukaan hakemus jätetään tutkimatta, jos hakija on saapunut Unkarin maaperälle sellaisen maan kautta, jossa häntä ei ole vainottu ja jossa hän ei ole ollut välittömässä vaarassa joutua vainotuksi. Samansuuntaisesti muutettiin myös rikoslakia (Büntető Törvénykönyv). Sellainen järjestötoiminta, jonka tarkoituksena on mahdollistaa turvapaikkamenettelyjen käynnistäminen henkilöille, joita ei vainota lähtömaassaan, tavanomaisessa asuinmaassaan tai muussa maassa, jonka kautta he ovat saapuneet [Unkariin], rodun, kansalaisuuden, tiettyyn sosiaaliseen ryhmään kuulumisen, uskonnon tai poliittisten mielipiteiden vuoksi tai jotka eivät perustellusti voi pelätä joutuvansa välittömästi vainotuiksi, luokiteltiin rikokseksi.

Koska komissio katsoi, että vuonna 2018 hyväksytty säännöstö on unionin oikeuden vastainen, komissio aloitti rikkomusmenettelyn Unkaria vastaan. Koska Unkarin mainitun hallinnollisen menettelyn aikana esittämät väitteet eivät hälventäneet komission epäilyksiä, komissio päätti saattaa asian unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Valitus, jonka Achemos Grupė UAB ja Achema AB ovat tehneet 20.11.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-417/16, Achemos Grupė ja Achema v. komissio, 12.9.2019 antamasta tuomiosta

(asia C-847/19 P)

(2020/C 19/37)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: Achemos Grupė UAB ja Achema AB (edustajat: R. Martens, avocat, V. Ostrovskis, advokatas)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Liettuan tasavalta ja Klaipėdos Nafta AB

Vaatimukset

Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin

— kumoaa valituksenalaisen tuomion tuomiolauselman 1 ja 2 kohdan

— palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen